

Kapitola 1

Štěně

„Do loužičky strčte štěněti čumák“

Vaše štěně se „zapomnělo“ na kuchyňské dlažbě, na koberci v obýváku nebo pod postelí v dětském pokoji. Vaše první reakce je vyhubovat mu a strčit mu čumák do jeho výměšku.

Chyba!

Pro lepší pochopení

Tento trest, jehož cílem je naučit štěně čistotě, je zbytečný, může dokonce zanechat špatné následky.

Přesto je velmi rozšířený, neboť spočívá v jednoduchém nedorozumění: věříme, že to, co se zdá být nepříjemné nám, je nepříjemné také pro našeho psa.

Jenže pro psa, který je masožravec, je přirozené a běžné pozřít v mládí bez náznamu nechutenství vlastní výkaly a později i výkaly ostatních psů. Psi také rádi očichávají moč svých příbuzných, jde o jejich způsob ujištění se o vlastní identitě a pohlaví. Strčit štěněti čenich do jeho vlastních výměšků tedy pro něj neznamena žádný trest.

Co můžete udělat

Berte své obtíže s klidem! Stejně jako velmi malé dítě není ani štěně po fyziologické stránce schopno zadržet moč na delší dobu. „Nehody“ doma jsou tedy v tomto věku normální.

Pokud doma najdete loužičku, nic neříkejte a před svým štěnětem ji ignorujte. Vezměte ho na vycházku a dávejte pozor, abyste nedali najevo rozmrzení.

Po návratu nechejte štěně v jiné místnosti a ukliděte nepořádek v jeho nepřítomnosti.

Jestliže ho doma uvidíte, jak se točí dokola, aby následně přidrěplo ke konání potřeby, zastavte ho energickým „Ne!“ a odvedte ho na místo, kde je to dovoleno (zahrada, ulice, ...). Jakmile si štěně uleví, pochvalte ho s širokým úsměvem a pohlažením. Jako při každém výcviku, i tady je odměna účinnější než trest!

Víte, že...?

Když je schovává. Tímto přístupem riskujete, že si štěně rychle spojí vaše rozčilení, své výkaly a trest. Bude se tedy snažit konat svou potřebu ve vaší nepřítomnosti a schovávat své výměšky... pod komodu, za skříň či dveře!

„Štěně nejdříve naučte chodit na noviny“

Právě jste si domů přivedli svého mladého společníka a rozhodli jste se začít jeho výchovu povzbuzováním, aby konal svou potřebu na noviny položené na zemi. Výsledek na sebe nedá čekat a zdá se, že si na improvizovanou toaletu rychle zvykl... Je to opravdu nejlepší řešení?

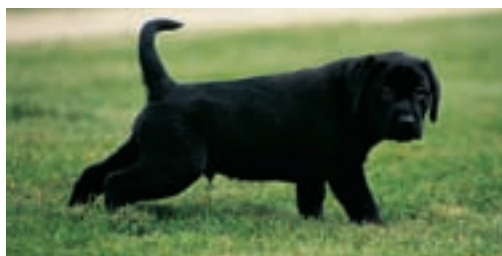
Pro lepší pochopení

Technika učení na noviny nebo její varianta s hadrem je velmi praktická a snadno se provádí. Je doporučována mnoha cvičiteli a chovateli psů. Jelikož s ním má štěně téměř okamžité výsledky, pána to ukonejší, a tak výuku vyměšování venku odsune. A ta se pak provádí s obtížemi. Od věku pěti týdnů učí fena svá štěňata konat potřebu daleko od pelechu, a pokud je to

možné, na nepevný podklad (hlína, písek, ...). Štěně samo od sebe rychle přijme noviny, často umístěné v rohu kuchyně, daleko od misky s jídlem a již potřísněné svou močí. Pánova odměna toto chování ještě posílí. Ovšem tato metoda jde proti kýženému cíli: štěně se nenaučí vydržet bez potřeby a koná ji, kdy se mu zachce. Nadto ji odmítá provádět venku a čeká, až se vrátí domů, aby ji vykonalo. Pán tedy musí dát noviny ven, ale štěně nedůvěřuje okolnímu prostředí... Nakonec je celý nácvik čistotnosti ve zpoždění a jeho výsledky jsou mnohem nejistější.

Co můžete udělat

Když štěně zůstává samotné, nechejte ho v místnosti s omyvatelnou podlahou, bez hadru, koberce nebo papíru, kde má stálé a přesně vymezené místo na odpočinek. Přirozeně bude konat potřebu v odlehleém koutě místnosti. Při úklidu se vyhněte použití čpavých prostředků či dezinfekce – a nehubte ho! Jakmile si štěně přivedete domů, začněte ihned s výukou vyměšování venku. Pravidelně jej vodte na zahradu nebo na ulici ve chvílích, kdy si bude zvláště potřebovat ulevit: po jídle, po spánku nebo hraní. Berte ho stále na stejné místo, kde nalezne své pachové značky. Když vykoná potřebu, pochvalte ho šťastným tónem a s pohlazením. Vaše štěně se takto naučí čistotnosti již ve čtyřech měsících.

SCHOPNOST UDRŽENÍ POTŘEBY

Čtyřměsíční štěně nedokáže udržet potřebu déle než čtyři hodiny. Pokud byla výuka čistotnosti správně vedena, umí dospělý pes vydržet deset až dvanáct hodin v kuse bez venčení.

„Štěně nesmí chodit ven před dokončením očkování“

V den, kdy jste si odváděli štěně, vás chovatel varoval:

„Nevodte ho ven před přeočkováním, které absolvuje za měsíc!

Do té doby není dobře chráněno.“

Naopak!

P Pro lepší pochopení

Psi jsou většinou odebíráni z chovu ve věku dvou měsíců, tedy v době, kdy dostávají první očkování. Uvádí se, že vakcína chrání maximálně do doby přeočkování ve 12 týdnech života. Proto veterináři po dlouhou dobu doporučovali štěně mezi těmito dvěma daty izolovat, aby nebylo vystaveno případné nákaze. Toto opatření je dnes vyvraceno specialisty na psí chování, protože přichází v klíčovém momentu pro vývoj chování štěněte, v období socializace. Mezi třetím týdnem a třetím měsícem věku oplývá štěně schopností vstřípit si různé součásti světa, který jej obklopuje, a přivyknout si s nimi žít: živé

bytosti, obrázky, zvuky, pachy, ... Po skončení tohoto období bude každý nový element pro psa stresujícím, protože zvíře již nedokáže zařadit informace, kterých se mu nestalo dříve. Nebudete-li štěně pouštět mimo domov do tří až čtyř měsíců věku, socializace nebude moct proběhnout správně kvůli nedostatku podnětů: rozvinou se poruchy chování v čele se strachem a fobiemi.

C Co můžete udělat

Dejte přednost procesu socializace a pravidelně chodte se štěnětem ven co nejdříve, aby poznalo nové prostředí: ruch ulice, dav lidí, auta, popelářské vozy, ... Zprostředkujte mu kontakt s různými lidmi, psy všech velikostí a jinými zvířaty, aby z nich později nemělo strach. Z lékařského hlediska je dobré omezit kontakt s toulavými a nemocnými psy, nenechat ho lízat cizí loužičky, pít stojatou vodu a očichávat průjmové výkaly.

ZVUKY V DOMÁCNOSTI

Do tří měsíců věku si štěně také musí osvojit různé zvuky v domácnosti: vysavač, fén, tlakový hrnec, sekačku na trávu, ...

„Když si přivedete štěně domů, smí spát v posteli“

Hromádka naježených chlupů právě překročila práh nového domova. Poprvé je daleko od mámy, a tak mu dovolíte spát ve vaší posteli, aby nebylo traumatizované.

Správné návyky se osvojují od prvního dne!

P pro lepší pochopení

Noví majitelé často berou štěně, které přichází do neznámé domácnosti, jako novorozence, jež právě dorazil z porodnice: vše má působit

uklidňujícím dojmem a tak, aby bylo cítit „teplo“ jeho nové rodiny. Cítí se vinnými „odtržením“ od jeho matky a chtějí zmírnit ztrátu tak, že mu budou nablízku, a dokonce svolí, aby s nimi bylo v posteli. Taková blízkost skutečně štěně uklidní, ale existuje nebezpečí, že se z ní stane zvyk, který přetrvá do puberty, kdy začínají problémy s chováním. Ložnice, a především postel, je pro psa strategickým místem. Jde o místo, kde spí „vůdce smečky“. Nechat psa nadále spát ve vaší posteli se rovná dopřát mu hned zpočátku dominantní postavení, které se stane v budoucnosti osudným pro jeho vyrovnanost.

C o můžete udělat

Jakmile si štěně přivedete domů, ukažte mu nejdříve povolená a zakázaná místa. I když je velmi malé, je štěně schopné přijmout některá základní pravidla výchovy. Pro noční režim máte dvě možnosti:

- Od první noci ho vykážete do pokoje, kde bude mít místo na spaní (většinou kuchyň). Dostatečně teplý a měkký pelíšek či matrace nesmí být v místě, kudy se prochází, ale stranou, někde, kde je čisto, klid a žádný průvan. Bude určitě kňučet steskem, ale i když to zní krutě, nesmíte se zvednout a jít ho utěšovat. Nakonec usne a zvykne si na svůj nový nocleh. Velmi účinné je použití fencích feromonů (látky, které šíří matka pro uklidnění štěňat) ve spreji (D.A.P.®).
- V prvních dnech necháte štěně spát v ložnici, ale ne na posteli. Ve věku čtyř až pěti měsíců jej ale odtud musíte striktně vykázat. Toto odpoutání těsně před pubertou je důležité pro psychologický vývoj psa.

Mezi námi

Abyste pomohli svému štěněti usnout daleko od vás, dejte mu do pelíšku mechanický budík zabalený do deky nebo prostěradla nasátého vaší vůní. Zvuk „tik tak“ ho ukolébá stejně jako tlukot matčina srdce.

„Štěně kouše, aby se mu prořezaly zuby“

Vaše štěně bez přestání kouše do všeho, co se nalézá v jeho dosahu: hračky, lem kalhot, boty, a dokonce i vaše ruce. Nezakazujete mu to, protože si myslíte, že má fyziologickou potřebu žvýkat.

Pozor, tato hra se může stát nebezpečnou!

Pro lepší pochopení

Kousání se u štěněte objevuje jako přirozené chování zhruba ve věku tří týdnů. V rámci hry kouše své bratry, sestry a také matku. Později provádí orální průzkum svého okolí tak, že okusuje různé předměty. Toto chování není přímo vázáno na růst zubů, protože mléčné zuby jsou prořezány už v jednom měsíci a trvalé je začínají nahrazovat teprve o tři měsíce později. Přesto si majitelé psa často myslí opak, neboť srovnávají štěně s nemluvnětem, jemuž tlak při kousání při růstu zubů ulevuje. Nechávací tedy štěně, aby je v průběhu hry jemně kousalo. Štěně však musí od dvou měsíců získat kontrolu nad kousáním a nesmí jím

ubližovat. V tomto výcviku, který z velké části provede jeho matka, jež kouše a tiskne k zemi svého potomka, pokud jí působí bolest, musí pokračovat majitel psa. V případě selhání bude zvíře neschopné hrát si, aniž by ubližovalo, ovládat se a zastavit určité chování. V dospělosti by se mohlo stát nebezpečným a agresivním.

Víte, že...?

Zakázané hry. Vyvarujte se „tahacích“ her (s provazem, šátkem, ...), protože štěně příliš rozdráždí, to je pak ještě drsnější, či dokonce agresivní, a zároveň se při takových hrách vůbec nenaučí kontrolovat svůj stisk.

Co můžete udělat

Hry jsou nezbytné pro dobrý vývoj fyzické stránky a chování štěněte. Je třeba ho k nim pobízet, ale zároveň nezapomínat, že štěně se má naučit nepřekračovat určité hranice a kontrolovat své čelisti. Jestliže v rozrušení kousne příliš silně, hned ho zastavte a suchým autoritativním hlasem řekněte: „Ne!“ Poté na něj nemluvte, dívejte se jinam a vzdalte se. Fyzický trest je velmi často nevhodný: štěně si jej vyloží jako hru a začne znovu, nebo dostane strach

a zaútočí. Také křik může být vykládán jako pobídka ke kousnutí. Nechejte štěně ve společnosti dospělého, vyrovnaného psa, který ho v případě příliš silného kousání potrestá, a tím ho přirozeně usměrní a dá jeho chování řád. V každém případě musíte přebírat iniciativu ve hře vy, neboť jste vůdcem nové smečky svého štěněte. Pokud si chce hrát ve chvíli, kdy se díváte na televizi, nevyčítejte si, že ho odháníte. Doženete to později!

„Po vápníku se štěněti postaví uši“

Uši vašeho čtyřapůlměsíčního německého ovčáka už týden padají.

Protože se domníváte, že jde o nedostatek vitaminů, urychleně mu podáte doplněk bohatý na vápník.

Minerály jsou tu k ničemu!

Pro lepší pochopení

U ras se vztyčenýma ušima (německý ovčák, jorkšírský teriér, west highland white teriér, ...) dochází ve věku čtyř až šesti měsíců, v době, kdy se mění mléčné zuby, ke „zlomení“ uší. Po dlouhou dobu přisuzovali chovatelé a veterináři tento „pád“ nedostatku vápníku a dalších minerálů, které byly v pohotovosti kvůli tvorbě zubů. Myšlenka pak byla posílena faktem, že se uši po několika týdnech podávání vitaminů vrátily do správné pozice.

Není na tom ani kousek pravdy! Ušní boltec je složen z chrupavčité tkáně pokryté kůží a svaly. Avšak chrupavky nevstřebávají vápník (jinak by se staly kostmi) a žádný vědecký výzkum

neprokázal, že by výživa hrála roli ve vztyčení uší.

Změna držení uší v období ztráty mléčných zubů je ve skutečnosti způsobena podrážděním některých nervových vláken. Chrupavčitá tkáň je rovněž v době intenzivního růstu pružnější a dostatečně nezvládá nést váhu ucha.

Víte, že...?

Svěšené ucho. U čistokrevných psů je svěšené ucho považováno za nedostatek, který je při vydání průkazu původu penalizován.

Co můžete udělat

Doplnění výživy vápníkem je nepotřebné a nebezpečné pro růst vašeho štěněte, pokud má jinak vyváženou stravu přizpůsobenou svému věku (viz str. 21). Berte tuto obtíž s klidem: stav se vrátí do normálu v šesti měsících. Ani stříhání pokleslých uší mladých jorkšírů či westíků není řešením vedoucím k jejich vztyčení – srst nemá žádnou váhu! Poloha uší závisí nejvíce na genetických vlivech, tedy na genech předávaných matkou a otcem.

„Štěně přestává růst v roce“

Váš novofundlandan váží ve čtyřech měsících 25 kilogramů. Tímto tempem dosáhne 60 kilogramů dospělé váhy velmi rychle! Proč se tedy doporučuje dávat mu speciální výživu určenou pro růst až do dvou let, a ne do dvanácti měsíců?

Období růstu se u jednotlivých plemen liší.

Pro lepší pochopení

Když se psi výživa stala v rámci veterinárního lékařství samostatnou disciplínou, jediná tehdejší dostupná data se týkala rasy, která byla pro laboratorní účely vynikající – bígla.

Zvláštnosti růstu tohoto středně velkého psa byly neprávem považovány za obecné pro veškerá další plemena, což vedlo po dlouhá léta k domněnce, že psi rostou do věku dvanácti měsíců. Dnes už však víme, že růst se

u jednotlivých plemen liší: jeho rozsah a délka souvisí s konečnou váhou psa. Jorkšírský teriér dosáhne své dospělé váhy v osmi měsících: porodní váhu znásobil dvacetkrát. Na rozdíl od něj je novofundlandský pes považován za dospělého ve 24 měsících: porodní váhu tedy zvětšil osmdesátkrát až stokrát! Tyto rozdíly je třeba brát v potaz, abyste správně zvládli klíčovou etapu života svého psa.

Co můžete udělat

Výživovací potřeby štěněte a dospělého psa se liší v kvantitě i kvalitě. Upravená a vyvážená potrava je nezbytná až do konce růstu, tj. do 8–10 měsíců u malých plemen, 10–14 měsíců u středních a 18–24 měsíců u velkých ras.

Ať už jde o jakékoliv plemeno psa, doporučuje se podávat mu kompletní stravu určenou speciálně pro štěňata, jež je připravena odborníky na výživu a není k ní potřeba přidávat žádné vitaminy nebo minerály. Je zároveň levnější, praktičtější a jistější variantou než doma připravovaný pokrm.

Pokud dáváte přednost doma vařenému jídlu, poraďte se s veterinárním lékařem (složení, množství, doplňky).

RŮST NENÍ STEJNOMĚRNÝ

Růst je prudký v týdnech po narození, poté se v závislosti na psi rase mezi třetím a osmým měsícem zpomalí a pokračuje až do období zralosti.

Mezi námi

Jestliže vaše fena kojí, doporučuji vám podávání stravy speciálně určené pro růst. Nejen, že jí tato výživa přinese všechny potřebné látky nezbytné pro tvorbu mléka, ale navíc zjednoduší odstavení mláďat (přechod na pevnou stravu): štěňata budou přirozeně jíst z misky své matky.

„Když štěně necháte samotné, pomstí se na vašich věcech“

Vaše štěně nerado vidí, jak odcházíte z domu bez něj.

Vybírá si to na vašich osobních věcech a už rozcupovalo nějaké knihy, a dokonce i šaty!

Nejde o mstu, ale o strach!

Pro lepší pochopení

Hodně majitelů psů se obviňuje z toho, že nechává psa po dobu své delší absence samotného. Destruktivní tendence psa pak přisuzují tomu, že má zlost. Toto ničení, mnohdy doprovázené vytím a znečišťováním, je však známkou úzkosti. Říkáme tomu úzkost z odloučení a jde o citovou poruchu častou u mláďat. Je způsobena nadměrnou vazbou mezi psem a jeho pánem (pány), která je ještě neúměrnější v době přechodu do puberty.

Co můžete udělat

Abyste psa přivykli samotě, změňte své chování při odchodu a příchodu, ať jste pryč jakkoliv dlouho. Půl hodiny před odchodem si psa vůbec nevšímejte. Buďte s ním, ale nemluvte a nedívejte se na něj. Vyhněte se frázím vyvolávajícím úzkost („Buď hodný!“, „Hlídej!“) a projděte dveřmi, jako byste šli jenom zazvonit k sousedům. Štěká-li, nevracejte se. Při příchodu mu nevěnujte pozornost, pokud je vzrušený a radostně po vás skáče. Zajímejte se o něj až ve chvíli, kdy se uklidní. Jestliže způsobil nějaké škody, nehubujte ho a uklidte v jeho nepřítomnosti, protože jinak by mohl považovat úklid za nějakou hru.

Pes ztrácí své opěrné body ve chvíli, kdy nevidí pána. Panikaří, kňučí, vyje, pak ho aktivně hledá „orálně“. Kousání předmětů, kterých se pán naposledy dotýkal, psa uklidňuje. Nespokojenost pána, jenž právě objevil napáchané škody, úzkost psa jen stupňuje, protože nechápe, že udělal hloupost.

Víte, že...?

Správné návyky se ukazují od prvního dne.

Od chvíle, kdy si pořídíte štěně, se vyvarujte dlouhých proslovů, protože stejně nerozumí smyslu vašich slov, a stejně tak přehnaného vítání po příchodu domů. Nemá pojem o čase!

Mezi námi

Často využívám mateřské psí feromony k léčbě úzkosti z odloučení. Tyto těkavé látky jsou vylučovány matkou při kojení a jejich úkolem je zklidnění štěňat.

Seženete je u veterinárního lékaře ve formě spreje či obojku pod značkou D.A.P.®.

„Štěněti dejte na hraní starou botu“

Od chvíle, kdy vaše nové střevice vypustily duši v tlamě vašeho malého společníka, dáváte si na jeho drobné špičaté zoubky pozor a raději mu poskytnete starší pár bot, abyste ušetřili ty ostatní.

To ale není nejlepší řešení!

Pro lepší pochopení

Mnoho dětských hraček je replikou věcí běžně určených pro dospělé: mobil, auto, počítač, kuchyňka, ... Odtud plyne myšlenka nahradit zapovězenou věc něčím podobným a neškodným, aby se štěně o tu první přestalo zajímat. Jestliže má však štěně rychle rozlišit mezi tím, co je povoleno a zakázáno, je pro něj těžké pochopit, proč nesmí útočit na vycházkové střevice, ale zato může kousat do vašich starých škrpálů.

V prvním případě ho trestáte, ve druhém povzbuzujete: naprostý zmatek ve výchově! Ať je to jakkoliv, štěně bude stejně preferovat

boty, které páneček nosí, protože jsou čerstvě nasáklé jeho vůní.

Co můžete udělat

Dávejte štěněti neustále hračky, ať už jste nablízku, nebo zůstává samo. Jsou důležitými pomocníky pro jeho výchovu a psychomotorický vývoj. Očichává je, tahá, strká do nich, kouše je, bere si je do tlamy, aby je odneslo o kus dál, ... Tyto hry tvoří výcvik manipulace. Dané předměty však nesmí být přímo spojeny s vaším prostředím. Jak je to jenom možné, měly by být jedinečné formou a materiálem, aby je štěně nemohlo s ničím zaměnit: splétaná šňůra pro psy, kostka, pískající gumová

hračka, kost z buvolí kůže, balon – potřeby, které běžně seženete v každém obchodě pro zvířata!

HRY S MÍČEM

Hry s míčem jsou u psa ideální pro rozvoj soustředění a chápání. Zkuste třeba předstírat hození balonku: pes se rozběhne, poté se vrátí, aby zjistil, že míč je ve vaší ruce! Dříve nebo později začne být pozornější a nepoběží, dokud balonek doopravdy nehodíte.

„Vápník je dobrý pro růst štěněte“

*Bedlivě sledujete růst svého štěněte, viditelný pouhým pohledem.
Dáváte mu granule doporučené veterinárním lékařem a na radu
chovatele tabletky s vápníkem a vitamínem D.*

Pozor na překročení správné dávky!

Pro lepší pochopení

Vápník je nezbytný pro růst zubů a kostry. Štěně je však stejně citlivé na nedostatek jako na v dnešní době velmi častý přebytek vápníku, který ještě zhoršuje nadbytečné podávání vitamínu D.

Přebytek vápníku je totiž pro psa toxický: paradoxně zastavuje normální osifikaci (kostnatění) a způsobuje vážné a nevratné poškození kostí a chrupavek. Narušuje vstřebávání zinku, fosforu, mědi a hořčíku do střev a tím vyvolává druhotný nedostatek těchto látek. Míra, kdy se stává toxickým, je rychle dosažena, ať se jedná

o čivavu nebo o dogu: stačí podat štěněti živému kompletní stravou pro růst jeden vápníkový preparát (ve formě tablet či v prášku).

Mezi námi

Nedávejte štěněti vitamin D pod záminkou, že vaše dítě ho bere také. Pokud je tento vitamin nezbytný pro tvorbu kostry přítomen u psa v nadměrném množství, má stejně škodlivé účinky jako vápník.

Co můžete udělat

Minerální a vitaminové doplňky jsou určeny psům, kterým je podáváno jídlo připravované doma, protože maso je přirozeně chudé na obsah vápníku.

Jistější a ekonomičtější je krmit štěně speciální stravou pro růst vyrobenou průmyslově. Takto připravená potrava je vyvážená a složená tak, aby štěněti dodávala všechny minerály a další výživu, kterou potřebuje. Nic nepřidávejte ani v případě, že je vaše štěně budoucí obr.

„Štěňě v období růstu neomezujte v jídle“

Během několika měsíců přibere váš mladý labrador, který vážil při narození jen pár set gramů, celých dvacet kilo! Dáváte mu tedy granule podle libosti, aby se mohl najíst, kdykoliv ucítí potřebu.

Ne! Dodržujte předepsané dávky!

P Pro lepší pochopení

Růst je kritickým obdobím života, který je charakteristický významným, avšak nikoliv rovnoměrným nárůstem váhy. Na rozdíl od výživy pro dospělého psa musí být strava štěněte bohatší energeticky, na proteiny, vitaminy a minerály.

Není to ovšem důvod pro přejídání, které by mohlo zanechat katastrofální následky na zdraví a chování psa!

C o můžete udělat

Dejte přednost kvalitní hotové potravě. Denní dávka bývá výrobcem upřesněna na obalu a liší se podle věku, váhy a rasy psa.

Do věku tří měsíců podávejte štěněti čtyři malé porce denně. Poté přejděte na tři a následně na dvě porce ve chvíli, kdy váš pes dosáhne poloviny své velikosti. Ta se různí v závislosti na plemeni psa (mezi čtvrtým a sedmým měsícem). Dospělý pes se spokojí s jednou či dvěma porcemi denně.

Abyste snížili míru stresu a štěně upokojili, podávejte jídlo vždy ve stejnou dobu, ve stejné misce a na stejném, klidném místě, nejlépe až poté, co se najíte vy. Vyvarujte se nabízení dobrot v průběhu vašeho jídla.

Podávání příliš velkých porcí způsobuje sklony k rané obezitě, kterou je těžké porazit. Často se vyskytuje u malých plemen. Štěně, které se přejídá, násobí své tukové buňky, jež postupem času zadržují tuk. Čím více buněk vznikne, tím větší je riziko obezity.

Mimo jiné má nadměrné krmení za následek zrychlení tempa růstu u psů velkých plemen spojené s velkým váhovým přírůstkem. Oboje je škodlivé pro normální růst kostí. Štěně, které vyrostlo příliš rychle, trpí nevratným poškozením kostí a kloubů.

V neposlední řadě ohrožuje chybějící řád při podávání jídla dobrou psychickou vyrovnanost štěněte (viz str. 38).

Mezi námi

Dávám přednost růstovým granulím před konzervami. Jejich výživná hodnota je stejná, objem ale menší a pro štěně, které má omezenou schopnost trávení, jsou vhodnější.